

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש באר שבע

ת"א 62857-11-15 עמר ואח' נ' באר טוביה ואח'

בפני כב' השופט אבישי זבולון

אליאור עמר

תובע

ע"י ב"כ עו"ד יהל סגל

נגד

המועצה האזורית באר טוביה

נתבעת

ע"י ב"כ עו"ד תום נוימן

פסק דין

הקדמה

1. לפני תביעה נזיקית לפיצוי סטטוטורי בסך- 100,000 ₪ על פי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1963 (להלן: "חוק איסור לשון הרע") בשל נזקים שנגרמו, לטענת התובע, עיתונאי במקצועו, לשמו הטוב נוכח פרסום מכתב שכתב מזכיר הנתבעת, מר קובי אביבי, כנגד התובע, מיום 9/11/15 (להלן: "המכתב").

רקע עובדתי

2. כתב התביעה הוגש בתחילה בשם שני תובעים, התובע בעצמו ותובע נוסף- "המקור", שהינו עיתון מקומי, כנגד הנתבעת וכנגד קובי אביבי, מזכיר המועצה האזורית באר טוביה (להלן: "המועצה").

3. בדיון שהתקיים ביום 15/5/16 נדונה בקשת אביבי להכרה בחסינותו כעובד ראשות מקומית ולאחר שהשאיירו הצדדים את ההחלטה לשיקול בית המשפט, התקבלה הבקשה ועל כן ניתנה לאביבי חסינות מפני הגשת התובענה כנגדו ובהתאם התביעה נגדו נדחתה. בנוסף בדיון שהתקיים ביום 22/10/17, הגיעו הצדדים להסכמה לפיה התובע 2 (המקומון "המקור") ימחק מכתב התביעה.

4. עוד יצוין כי כפי שהוברר ע"י ב"כ הצדדים, פרט לתובענה דגן התקיימו בין הצדדים ועדיין מתנהלים מספר הליכים נוספים. תובענה בבית משפט השלום באשדוד (ת"א 62989-02-15),

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש באר שבע

ת"א 62857-11-15 עמר ואח' נ' באר טוביה ואח'

במסגרתה תבעה הנתבעת את התובע, העיתון בו פורסמה הכתבה ובעלי העיתון, בגין לשון הרע לאור כתבה שפרסם נגדה וביום 23/8/17, שם ניתן פסק דין לפיו נדחתה התובענה.

5. תובענה בבית משפט באשקלון (ת"א 35337-04-15) שעניינה כתבה נוספת שפרסם התובע כנגד הנתבעת, במסגרתה תבעה הנתבעת את התובע, העיתון ובעליו בגין לשון הרע וכן תובענה נוספת בבית משפט השלום באשקלון (ת"א 21612-11-15), אשר הוגשה על ידי יועצה המשפטי של הנתבעת, כנגד התובע, העיתון ובעליו, בגין כתבת תחקיר שפורסמה נגדו ובעילת לשון הרע. שתי תובענות אלה טרם הוכרעו.

1
2
3 6. בתובענה דגן העידו מטעם התובע מר ניסים נחום וכן התובע עצמו. מטעם המועצה העיד קובי אביבי, מזכיר המועצה.

7. יצוין כי הדגשות בגוף פסק הדין ככל שתובאנה, אינן במקור אלא אם צוין אחרת.

8. כאמור עניינה של תובענה זו לשון הרע העולה לטענת התובע מכתב שפרסם ביום 19.11.15, מזכיר המועצה, קובי אביבי, בעקבות ההליכים המתנהלים בין הצדדים, כפי שפורט לעיל, אשר זה נוסחו (ר' נספח לתצהיר התובע) :

לכבוד
חברי מליאת המועצה האזורית באר טוביה
שלום רב,

הנדון: עיתון המקור - עדכון

1. ברצוני לעדכן אתכם בהליכים משפטיים אותם מנהלת המועצה, כנגד עיתון המקור ומר עמר אישית.
2. המועצה הגישה, שתי תביעות לשון הרע כנגד מר עמר אישית ועיתונו, זאת נוכח נוהגו לפרסם ידיעות שקריות לחלוטין ביחס למועצה (התביעות מצורפות למייל זה לנוחיותכם).
3. עיסוקו של מר עמר בפרסומים שליליים אודות ענייני המועצה, יש בו כדי לעורר את החשד שמא הנו פועל בכובע העיתונאי ממניעים זרים.
4. למותר לציין, כי ענין זה כשלעצמו, מעמיד את עיסוקו בסיקור שלילי תמידי של המועצה, במצב של חשש לניגוד עניינים בין חובותיו לבין האינטרס האישי שלו, וזאת כקבוע בתקנון האתיקה המקצועית של העיתונות.
5. לאור זאת, נראה שמאחורי פעולותיו, עומד אינטרס אישי בלבד של מר עמר, לדלות מידע כזה או אחר לשימושו האישי לצרכי ניהול המשפט. בנסיבות אלו, כל זמן שתביעות המועצה, תלויות עומדות ומתבררות כנגדו בבית המשפט, יש להפנותו ליועצה המשפטי של המועצה בכל דבר ועניין.

בכבוד רב,

קובי אביבי
מזכיר המועצה

העמק:
הדר מימון, עו"ד - יועץ משפטי למועצה

הד
הע

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש באר שבע

ת"א 15-11-62857 עמר ואח' נ' באר טוביה ואח'

9. על פי הנטען בכתב התביעה באמור במכתב יש כדי להוות משום לשון הרע, בגינו נפגע התובע עת נגרמה לו עוגמת נפש רבה, נזקים ממוניים ופגיעה במוניטין ועל כן עתר התובע לחייב את המועצה בפיצוי בסך 100,000 ₪.

דין

תמצית טענות התובע

10. התביעות שהוגשו כנגד הנתבע, העיתון ובעליו, הן תביעות השתקה שנועדו להפחיד ולהרתיע את העיתון מלפרסם כתבות העוסקות בנעשה במועצה, לפגוע בחופש הביטוי ולחסום את זכות הציבור לדעת אודות הנעשה במועצה ואולם לאחר שהנתבעת נכחה לדעת כי התובע והעיתון ימשיכו במשימתם העיתונאית, יזמה הפצת המכתב, המהווה פרסום שיקרי ובו מכונה התובע שקרן.

11. "הפרסום המכפיש" והשקרי הופץ במייל לגורמים נוספים, מלבד המכותבים, על ידי מר נחום ניסים שהוא רכז הישובים החקלאים והוועדה החקלאית במועצה ומשכך מהווה אורגן של המועצה.

12. בסעיף 2 לפרסום המכפיש, מושמץ התובע ומכונה שקרן, ומשמעות הדבר פגיעה ביושרתו של התובע כאדם ופגיעה במוניטין שצבר כעיתונאי ישר ואמין והדבר מהווה פגיעה בפרנסתו כעיתונאי.

13. בסעיף 5 לפרסום המכפיש, לפיה יש הוראה לחברי המליאה שלא לשתף פעולה עם התובע אלא להפנותו ליועץ המשפטי של המועצה, יש פגיעה במעמדו של התובע כעיתונאי וכפועל יוצא מהווה פגיעה בפרנסתו ובמשלח ידו.

14. נוכח קביעתו של בית משפט השלום באשדוד במסגרת פסק דין בתיק 15-02-62989, לפיה הדברים שפרסם התובע בכתבה נשוא התובענה שם, אמת הם והתובע אינו שקרן אלא דובר אמת, הרי שקמה לתובע עילת תביעה זו לפי חוק איסור לשון הרע נגד הנתבעת בגין הפרסום המכפיש והשקרי שהופץ נגד התובע ואין לנתבעת הגנה של "אמת דיברתי". כן לא יכולה לעמוד לנתבעת הגנה "תום לב", שכן הוכח כי הידיעות שפרסם התובע אינן שקריות ופרסום המכתב בוצע בתכנון מראש על מנת לפגוע בשמו הטוב של התובע.

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש באר שבע

ת"א 15-11-62857 עמר ואח' נ' באר טוביה ואח'

15. הפרסום המכפיש והשקרי תוכנן מראש ופורסם מתוך כוונה מלכתחילה להשמיץ את התובע ולפגוע בו ועל כן יש לחייב את הנתבעת ב 100,000 ש"ח, ללא הוכחת נזק.

תמצית טענות הנתבעת

16. המועצה ביקשה להעביר במכתב מסר לחברי המועצה, על מנת שלא ישתפו פעולה עם התובע כל עוד התביעות תלויות ועומדות, שכן ייתכן שיש לתובע אינטרס אישי להשגת מידע כנגד הנתבעת, לשימוש בתביעות שהוגשו כנגדו.

17. התובע ביסס את תביעתו על 3 ציטוטים מתוך המכתב אשר מובאים בסעיף 15 לכתב התביעה ובסיכומיו זנח את הציטוטים המופיעים בסעיף 15.2 ובסעיף 15.3 לכתב התביעה ובחר לבסס תביעתו על הציטוט המופיע בסעיף 15.3 לכתב התביעה, בלבד (סעיף 2 למכתב).

18. יש לפרש את המכתב בראי חופש הביטוי ולאור העובדות הרלוונטיות והקשרן של ההתבטאויות בפרסום והנסיבות החיצוניות לו.

19. התובע אשר בחר לבקר את המועצה, שם עצמו בלב הזירה הציבורית ועל כן הוא והעיתון מהווים דמות ציבורית אשר נמצאת במרכזו של פולמוס ציבורי ומכאן כי יש להחליש את המשקל של הפגיעה לעומת מקרה בו דברים נאמרו או נכתבו ביחס לאדם מן השורה.

20. המכתב הועבר לחברי המועצה ולכל היותר הופץ למזכירויות הוועדים המקומיים של היישובים במועצה, זאת מתוקף חובתה במסגרת החובה החלה על השלטון ליידע את הציבור בכל הנוגע למדיניותו ולפעולותיו. מנגד, דווקא התובע פרסם את המכתב בפומבי, בעמוד הפייסבוק האישי שלו ולפיכך חזקה כי לפי שיטתו של התובע הרי שאין במכתב משום לשון הרע.

21. לחילופין, יש לראות בפרסום "מעשה של מה בכך" מכוח סעיף 7 לחוק איסור לשון הרע והוראת סעיף 4 לפקודת הנזיקין.

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש באר שבע

ת"א 15-11-62857 עמר ואח' נ' באר טוביה ואח'

22. על הפרסום חלות ההגנות המוחלטות שבסעיפים 13(7) ו-13(9) לחוק איסור לשון הרע, בין היתר בשל העובדה כי המכתב נכתב על ידי מזכיר המועצה, הנתבעת, מתוקף תפקידו לפרסם את המכתב ומכאן שאין מקום להיכנס לתוכן האמירות במכתב.

23. כן עומדת לנתבעת הגנה של אמת בפרסום בהתאם לסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע, שכן מתקיימים שני היסודות שהן אמיתות תוכן הפרסום וקיומו של עניין ציבורי בפרסום. והגנת תום לב בהתאם לסעיף 15 לחוק.

24. התובע לא הוכיח כי נגרם לו נזק כלשהו ולפיכך אין מקום לפצותו. כן, סכום הפיצוי העומד על 50,000 ₪ הינו פיצוי סטטוטורי ובית המשפט רשאי שלא לפסוק פיצוי כלל וכך ראוי שיעשה במקרה זה.

המסגרת הנורמטיבית

25. חוק איסור לשון הרע אוסר על פרסום לשון הרע וקובע כי פרסום דבר לשון רעה מהווה עוולה אזרחית. בסעיף 1 שבו מוגדרת לשון הרע כדלקמן:

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

- (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;
- (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
- (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;
- (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו"

26. הגדרת החוק רחבה ונבחנת בהתאם לסטנדרט האובייקטיבי של האדם הסביר (ר' ע"א 4532/02 רשת שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ', פורסם באתר נבו). היותו של הפרסום שקרי או אמת, אינו מוציאה אותו מהגדרתו ככנס בגדר "לשון הרע" וכך, יתכן כי פרסום יכיל עובדות אמת ועדיין יענה על הגדרת "לשון הרע" על פי החוק. במקרה של פרסום אמת המהווה הוצאת לשון הרע זה יכול שתעמוד למפרסם הגנת "אמת דיברתי" או אחת ההגנות האחרות הקבועות בחוק, אך שאלה זו תיבחן רק בשלב מאוחר יותר, לאחר שייקבע כי הפרסום אכן מהווה "לשון הרע" (א' שנהר, דיני לשון הרע (תשנ"ד) 122).

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש באר שבע

ת"א 62857-11-15 עמר ואח' נ' באר טוביה ואח'

27. כב' השופט עמית בע"א 751/10 פלוני נגד דיינ [פורסם בנבו] קבע :
"תרשים הזרימה בתביעת לשון הרע הוא כלהלן: בשלב הראשון נבחנת השאלה אם הביטוי מהווה לשון הרע על פי אחת מארבע החלופות בהגדרה על פי סעיף 1 לחוק, והאם מתקיים יסוד הפרסום כמשמעותו בסעיף 2 לחוק. רק אם התשובה חיובית עוברים לשלב הבא ובוחנים אם הביטוי נהנה מאחת החסינויות המוחלטות (פרסומים מותרים) הקבועות בסעיף 13 לחוק. אם נכנס הפרסום לד' אמות אחת החסינויות – דין התביעה להידחות. אם לא כן, אנו עוברים לשלב הבא ובוחנים אם הפרסום מוגן על פי אמת המידה הקבועה בסעיף 14 לחוק על שתי רגליה – אמת בפרסום וענין ציבורי. אם הפרסום אינו נהנה מהגנה זו, יש להמשיך ולבחון אם הפרסום מוגן בתום ליבו של המפרסם, בגדר אחת מהחלופות הקבועות בסעיף 15 לחוק במשולב עם חזקות תום הלב בסעיף 16. היה ונתברר כי הפרסום אינו נהנה מהגנת סעיף 14 או מהגנת סעיף 15, או אז עוברים לשלב הרביעי של הסעדים". נקבע שם, ככל שהפרסום מהווה לשון הרע, עובר הנטל לנתבע להוכיח את אמיתות הפרסום."

האם לשון המכתב עונה לאחת החלופות בסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע

28. בסעיף 20 לכתב התביעה, ציין התובע כי המכתב מהווה לשון הרע בהתאם לסעיף 1(1) לחוק, לפיו פרסום ההודעה השקרית אודותיו גרמה להשפלתו של התובע בעיני הבריות ועשו אותו מטרה לבוז ולעג וכן סעיף 1(3) לחוק, לפיו הדברים נאמרו במטרה לערער את מעמדו כעיתונאי ישר ואמין ובכך לפגוע במשלח ידו.

29. אין חולק כי המכתב, אשר נכתב על ידי מזכיר המועצה, הופנה לחברי מליאת המועצה האזורית באר טוביה עם העתק ליועמ"ש של המועצה. בדומה אין מחלוקת כי המכתב הועבר לחברי המועצה באמצעות המזכיר, אביבי וכן הופץ למזכירות הוועדים המקומיים של היישובים המרכיבים את המועצה, ע"י נחום ניסים, רכז היישובים והוועדה החקלאית, באמצעות המייל. כמו-כן אין חולק כי התובע בעצמו פרסם את המכתב בעמוד הפייסבוק שלו.

30. הרקע לכתבת המכתב הוא ההליכים המשפטיים האמורים לעיל שהתנהלו ומתנהלים בין הצדדים עת אין מחלוקת כי למכתב מושא התובענה צורפו העתקי שני כתבי התביעה מושא ההליכים שפורטו לעיל אשר הוגשו ע"י המועצה כנגד התובע כאן.

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש באר שבע

ת"א 62857-11-15 עמר ואח' נ' באר טוביה ואח'

31. מזכיר המועצה העיד בעדותו ובחקירתו הנגדית כי הסיבה להפצת המכתב היתה בעקבות פנייתם של שני חברי מליאה שאמרו לו שהתובע פנה אליהם והוא פנה ליועץ המשפטי של המועצה על מנת לבחון כיצד לפעול במצב זה, בו מחד מתנהלים הליכים משפטיים מול התובע ומנגד הוא ממשיך ומפנה שאילתות לחברי המועצה, כך לדבריו :

" לא יוזמה פרטית שלי ישבנו ראש המועצה והיועמ"ש בעקבות שתי הודעות שקיבלתי מחברי מליאת המועצה ששאלו ואמרו שעתונאי עמר שאני באופן אישי מכבד אותנו ביקש מהם שאילתות ואמרתי להם תמתינו אני אעשה ישיבה קטנה והוחלט כפי שהוחלט שאני יוציא הודעה לחברי המליאה (פרוטוקול עמ' 30, שו' 13-17) ...

ש. יש סיבה בכלל להוצאת המכתב הזה, להודעה לחברי המליאה, הם ידעו שיש תביעות, זה לא חדש להם.

ת. הם ידעו.

ש. מה היתה הסיבה להפצה ?

ת. להבהיר ולהדגיש, שיש מערכת, יש הליכים משפטיים עם אלי (התובע-א.ז.) ולתת להם דגש, יש הליכים אם יש שאלות תפנו אותם ליועמ"ש.

ש. מה בער למועצה להפיץ את הפרסום

ת. פניה אלי של שני חברי המליאה שאמרו שאלי עמר פנה אליהם... ואז אמרתי נשב, קראתי ליועמ"ש ושאלתי מה עושים במצב כזה שיש הליכים משפטיים והוחלט מה שהוחלט.

ש. למי הפצת את הפרסום ?

ת. 22 חברי מליאה, וכמובן ראש המועצה.

ש. האם הפצת רק במייל או גם במכתב אישי ?

ת. רק במייל.

ש. האם חוץ מחברי המליאה נשלח הפרסום לעובדי המועצה ?

ת. ממני לא.

(ר' שם, בעמ' 34, שו' 6-31).

עולה איפוא כי הרקע למשלוח המכתב לו צורפו העתקי כתבי התביעה בהליכים האחרים כנגד התובע, הינו הצורך של מזכיר המועצה לברר עם יועמ"ש המועצה כיצד לנהוג בסיטואציה שנוצרה בה מחד מתנהלים ההליכים המשפטיים בין הצדדים על פי הכללים הדיוניים הנהוגים, ומנגד נדרשים חברי המליאה לענות לפניות התובע בכובעו בעיתונאי ללא קשר ובהתעלם להיותו צד להליכים המתנהלים מול המועצה. דבר זה טעון היה הבהרה ע"י יועמ"ש המועצה לטעמו של מזכיר המועצה ובעצה אחת עמו סבר כי עליו להנחות את חברי המליאה כיצד עליהם לנהוג.

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש באר שבע

ת"א 62857-11-15 עמר ואח' נ' באר טוביה ואח'

האמור עולה אף מלשון הסעיף הראשון למכתב : " 1 . ברצוני לעדכן אתכם בהליכים המשפטיים אותם מנהלת המועצה כנגד עיתון המקור ומר עמר אישית ."

32. בשאלת קיומה של לשון הרע כהגדרתה בחוק, עושה בית המשפט שימוש בקנה מידה של האדם הסביר. משמעות האמירות נלמדת מתוכן והן מתפרשות על פי מובן הרגיל והטבעי בהתאם לאמות מידה אובייקטיביות, על-פי המובן אותו מייחס להן הקורא או השומע הסביר. אמת המידה לבחינת אמירה כלשון הרע אינה תלויה בכוונת המפרסם או באופן בו הובן הפרסום על ידי הנפגע (ר' למשל: ע"א 740/86 תומרקין נ' העצני, פ"ד מג(2) 333 (1989); (ע"א 9462/04 מורדוב נ' ידיעות אחרונות בע"מ (2005); ע"א 89/04 ד"ר נודלמן נ' שרנסקי [פורסם בנבו] (2008)).

33. בחקירתו הנגדית מציין התובע כי עיקר תביעתו אינה בגין פניית מזכיר המועצה לחברי המליאה שלא להידבר עמו, אלא בגין הכינויים המכפיישים אשר כוונו אליו אשר פגעו בשמו הטוב : " ... ובסופו של דבר העיקר שבגללו אנו כאן, הוא לא כי מר אביבי נתן לחברי המועצה לא לדבר איתי אלא הכינויים שהוא כינה אותי כשקרן ומונע מאינטרסים אישיים...מה שקרה, שפגעו בשמי הטוב וכינו אותי בכינויים מכפיישים ולכן הוגשה התביעה." (שם, עמ' 10, שו' 10-14).

ובהמשך לתשובתו בחקירה נגדית :

" ש . איפה בדיוק טענה המועצה נגדך שאתה מפיך מידע לתועלתך האישית, אתה מקבל

מחברי המועצה מידע ואתה עושה בו שימוש לתועלתך האישית?

ת . בסעיף 5 במכתבו של קובי אביב, נראה שבפעולותיו עומד אינטרס אישי בלבד, וכו'...לצרכי ניהול המשפט, מקריא.

ש . איפה זה כתוב שאתה מפרסם כתבה ומזה אתה מרויח רווח? אני מפנה לסעיף 24 לתצהירך.

ת . לאחר עיון – זו פרשנות שלי למכתב. זה פרשנות לסעיף 5 במכתב. " (שם, בעמ' 8 שו' 28-33 וכן בעמ' 9, שו' 1).

34. בהמשך חקירתו הנגדית נשאל התובע :

" ש . הטענה של מר אביבי נגדך וכל אדם סביר שקורא את המכתב, יש את עיסוקך כעיתונאי ועכשיו אתה נתבע אישית בשני התביעות, כשאתה דולה מידע, יש חשש שאתה דולה את זה לא לצורך תחקיר אלא לצורך התביעות האישיות שלך, ולכן כשאתה פונה אליהם, אומרים עצרו ותפנו קודם ליועמ"ש.

ת . אני לא יודע מה הפרשנות שלו, אני יודע את הפרשנות שלי, אני יודע שמנסים למנוע ממני להשיג מידע. " (שם, בעמ' 9, שו' 5-10).

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש באר שבע

ת"א 62857-11-15 עמר ואח' נ' באר טוביה ואח'

כאמור וכפי שצוטט לעיל, באשר לעילה של מניעת מידע וההפניה ליועמ"ש המועצה ואגב כך פגיעה בפרנסתו, הבהיר התובע בחקירתו הנגדית כי אין באמור פגיעה של ממש בעיסוקו וכי עיקר תביעתו הינה בגין טענתו להכפשה העולה מכינויו כשקרן וכמי אשר מונע מאינטרסים אישיים :

"..ובסופו של דבר העיקר שבגללו אנו כאן, היא לא כי מר אביבי נתן לחברי המועצה לא לדבר איתי אלא הכינויים שהוא כינה אותי כשקרן ומונע מאינטרסים אישיים...מה שקרה שפגעו בשמי הטוב וכינו אותי בכינויים מכפישים ולכן הוגשה התביעה" (שם, בעמ' 10, שו' 11-14).

35. עולה איפה כי התובע אינו מקנה חשיבות רבה לטענה בגין הפגיעה לכאורה בעיסוקו ופרנסתו כנטען בכתב התביעה. עיקר טענתו מתייחסת לכינויו לכאורה כשקרן וכמי שמונע מאינטרסים אישיים.

36. לאור האמור בחנתי את נוסחו של המכתב מושא התובענה, זאת גם תוך בחינת הקשרם של הדברים וראיית מכלול הנסיבות אשר הובילו להישלחו ע"י מזכיר המועצה, לרבות מיהות הנמענים הספציפיים אליהם נשלח המכתב במייל ובשים לב לידעתם את ההליכים המתנהלים בין הצדדים.

37. לאחר בחינת הדברים כאמור הנני סבור כי לפי המבחנים אשר הותוו בפסיקה, הטקסט הנכלל במכתב מיום 19/11/15 ואשר צוטט בכתב התביעה כמילים המקימות את לשון הרע, אינו מהווה לשון הרע כלפי התובע.

38. בסעיף 2 למכתב צוין כי המועצה הגישה שתי תביעות כנגד התובע, זאת נוכח נוהגו לפרסם ידיעות שקריות ביחס למועצה תוך הפניה לכתבי התביעה אשר צורפו להודעת המייל. אין מחלוקת כי הנמענים שהינם חברי המועצה, ידעו אודות הגשת התובענות ולא היה באמור משום חידוש מבחינתם. בדומה אין מחלוקת כי בהפצת כתבי הטענות אין משום לשון הרע על פי החוק.

סבורני כי אף באמירה כי התובענות הוגשו בשל נוהגו לפרסם ידיעות שקריות, תוך צירוף כתבי הטענות לעיון הנמענים על המכתב אף בה אין משום לשון הרע, אלא ניתן לראות באמור בגדר דיווח והפניה להליך משפטי המתנהל בין הצדדים אשר אין לראות בו בגדר פרסום לשון הרע.

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש באר שבע

ת"א 15-11-62857 עמר ואח' נ' באר טוביה ואח'

39. באשר לאמור בסעיף 3 למכתב האמור, שם יש למעשה חזרה על האמור בסעיף 2 למכתב, עת צוינה המילה "עיסוקו" של התובע בפרסומים שליליים אודות המועצה תחת המילה "נוהגו" של התובע בעשותו כן, וצוין כי בנוהגו לעשות כן "מקום חשד שמא הינו פועל ממניעים זרים".

40. בסעיף 4 למכתב הוספה האמירה כי עניין זה כשלעצמו (קרי החשד לפעולה ממניעים זרים) מעלה "חשש לניגוד עניינים בין חובותיו לבין האינטרס האישי שלו".

41. בסעיף 5 למכתב צוין: "לאור זאת נראה כי מאחורי פעולותיו עומד אינטרס אישי בלבד של מר עמר, לדלות מידע כזה או אחר לשימושו האישי לצרכי ניהול המשפט".

42. בחינת הכתוב במכתב על כל סעיפיו מובילה למסקנה כי נעשה ע"י מזכיר המועצה ההקשר ברור להליך המשפטי המתנהל בין הצדדים ולטענות המועלות בכתבי הטענות ע"י המועצה כנגד התובע ולמניע לסיקור השלילי הננקט על ידו כלפי המועצה.

איני סבור כי אמירה בעניין חשש לניגוד עניינים ואף חשד לפעולה מתוך מניעים זרים מקימה עילת תביעה על פי חוק איסור לשון הרע באשר איני סבור כי יש בה משום ביזוי או הכפשה של מושא האמירה הנאמרת תוך זהירות בניסוח הדברים כפי שנקט מר אביבי אשר כאמור בדבריו נועץ ביועמ"ש המועצה טרם מעשה. יתכן והיה באמור כדי להכעיס את התובע ויתכן שבתום הדיון בתובענות המתנהלות בין הצדדים יוברר כי החשש והחשד האמורים, אינם מוצדקים אך עדיין סבורני כי עסקינן באמירה לגיטימית בנסיבות בהן ידוע לכל הנוגעים בדבר קיום ההלכים המשפטיים שצוינו. יש לזכור כי המכתב הופנה לחברי המועצה, ולא לציבור בכללותו מעל דפי העיתון כדוגמא, ודווקא התובע הוא זה אשר פרסם את האמור בדף הפייסבוק שלו (ר' תשובתו לשאלת בית המשפט שם, בעמ' 13 שו' 24-27).

לעניין הפצת המייל ע"י מר נחום ניסים, רכז הישובים והוועדה החקלאית, אשר זומן לעדות מטעם התובע, לא נמצא בעדותו סיוע של ממש באשר לשאלה למי הפיץ את המייל מושא התובענה הגם שעובדה זו אינה במחלוקת ביחס לשאלה ע"י מי התבקש להפיצו. למעשה נחום ניסים העיד כי אינו זוכר כלל את המייל וכי עסקינן באלפי הודעות מייל המופצות על ידו במסגרת תפקידו (ר' עדותו שם בעמ' 26, שו' 4-8). לעניין זה ר' גם דברי אביבי בעדותו בעמ' 35, שו' 6-8 "

ש. מי ביקש מנחום ניסים להפיץ את הפרסום הלאה?

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש באר שבע

ת"א 62857-11-15 עמר ואח' נ' באר טוביה ואח'

ת. לא אני. לא יודע. אני מניח שהוא קיבל את הפניה מהיועמ"ש או מראש המועצה, אבל לא ממני. "

43. בדומה סבורני כי בנסיבות המקרה דנן אין לקבל את טענת התובע כי עצם צירוף המכתב לכתבי הטענות יש בה כדי להוות משום לשון הרע כפי שביקש לטעון בחקירתו :
" בכתב התביעה מותר לרשום מה שרוצים, יכול להיות שאם היה שולח רק את כתבי התביעה, אין מניעה בכך, כוונתי לכתב התביעה שהמועצה הגישה נגדי שם ניתן לכתוב מה שרוצים להבדיל מהמכתב שפורסם על ידי המועצה. לא תבעתי את מר אביבי שהוא הפיץ אני תבעתי את מר אביבי ואת המועצה כנגד הדברים שנכתבו במכתב הנלווה " (ר' בעמ' 16 , שו' 22-26).

44. כאמור נמצא כי אין האמור במכתב מהווה לשון הרע, הן בשל האמור בו והן בשל הקשר הדברים במסגרתם נכתב המכתב. המכתב הופנה לחברי המועצה, ולא לציבור בכללותו, קהל יעד ספציפי שיודע במי מדובר ומכיר את הנפשות הפועלות, הן את התובע והן ההליכים בינו לבין המועצה וברי כי הובן ע"י הנמענים כי הטענות הנטענות עתידות להידון בפני הערכות השונות .

45. כאמור סביר להניח כי אנשי המועצה מתוקף תפקידם, גם הם מתייחסים לדברים שנכתבו, לא כדבר שהוכרע אלא כחלק מטענות שעולות במסגרת הליך משפטי. ההקשר הכולל שבו הדברים נכתבו הוא כדי לשתף ולהאיר את הצורך להיוועץ ביועץ המשפטי כדי לא להימצא מכשילים את המועצה בתביעות שמנהלת נגדו. " יש משפטים . אני בסה"כ ביקשתי למנוע מחברי המועצה נתונים שאח"כ שאלו עמר ישתמש בהם באתם הליכים משפטיים. " כך דברי אביבי בחקירתו, עמ' 36 , שו' 5-6.

46. במאמר מוסגר ולמען הסר ספק יובהר כי אין בכל האמור כדי להביע עמדה לעצם פניית מזכיר המועצה לחברי המועצה לעניין סמכותו להורות על הפניה ליועמ"ש המועצה בעת פניית התובע למי מהם, זאת אף לאור עדותו, אלא שאין אנו נדרשים לסוגיה זו בתובענה דנן.

47. מכל האמור עולה איפוא כי המכתב מושא התובענה מהווה עדכון ודיווח לחברי המועצה בנוגע להליכים המתקיימים בין המועצה לתובע תוך כוונה להתוות את אופן התנהלותם מולו כל עוד מתנהלים ההליכים בין הצדדים. לא מצאתי כי יש באמור במכתב משום פגיעה ביושרתו ובמוניטין אשר צבר התובע כעיתונאי וכן לא פרסום אמירה ישירה כלפי התובע כי הוא

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש באר שבע

ת"א 15-11-62857 עמר ואח' נ' באר טוביה ואח'

- 1 "שקרן" כטענתו, מעבר להתייחסות והפניה לאותם הליכים משפטיים המתנהלים בין
2 הצדדים.
3
- 4 48. מכל האמור ולאחר בחינת הדברים בעיניים אובייקטיביות, מצאתי כי האמור במכתב אינו
5 מהווה לשון הרע כלשון סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע.
6
- 7 49. למעלה מן הצורך, אציין כי אף אם היה נקבע כי תוכן המכתב מהווה לשון הרע, הרי שסבורני
8 כי פעולת הנתבעת היתה מוגנת בהתאם להגנת תום הלב בחוק איסור לשון הרע.
9
- 10 50. לשיטת הנתבעת, עומדת לה, בין היתר, ההגנה המנויה בסעיף 15 בחוק איסור לשון הרע אשר
11 עיקרה הגנת תום הלב. נוכח טענה זו של הנתבעת אבחן חלק מהחלופות המנויות בסעיף זה.
12 על פי הדין, נתבע ייהנה מההגנה המנויה בסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע, מקום בו עמד בשני
13 תנאים מצטברים: הראשון, כי עשה את הפרסום בתום לב; השני, הנתבע יוכל להצביע על כך
14 שעשה את הפרסום באחת מהנסיבות הקבועות בסעיף 15 האמור (ראו למשל: שנהר עמ' 250;
15 ע"א 723/74 הוצאת עיתון הארץ בע"מ ואח' נ' חברת החשמל לישראל בע"מ ואח', פ"ד לא(2)
16 300, 281 (1977)).
17
- 18 51. בהתייחס למושג תום הלב אעיר כי: "למושג "תום לב", בהקשרים שונים, אין משמעות
19 אחידה. גם בתוככי סעיף 15 עצמו אין לתת פרשנות אחת לתום הלב הנדרש בנסיבות המנויות
20 בחלופות השונות שבסעיף המשנה. ככלל, ניתן להתחשב לצורך בחינת תום הלב בהקשר זה
21 במידת הסבירות שבפרסום, במידת אמונתו של המפרסם באמיתות הפרסום ובמידת
22 הזהירות של המפרסם בבודקו את אמיתות הפרסום" (ע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין,
23 פורסם באתר נבו).
24
- 25 52. סעיף 15(3) קובע – "הפרסום נעשה לשם הגנה על עניין אישי כשר של הנאשם או הנתבע, של
26 האדם שאליו הופנה הפרסום או של מי שאותו אדם מעוניין בו עניין אישי כשר". אכן, פרסום
27 המכתב נעשה על מנת להגן על עניינה של המועצה וההליכים המשפטיים המתנהלים בינה
28 לבין התובע ובעצה אחת עם יועמ"ש המועצה. לא מצאתי כי הפרסום חרג מן הסביר, בהתאם
29 לסעיף 16(א) לחוק ולפיכך ניתן לקבוע כי נעשה בתום לב.
30
- 31 53. ניתן איפוא לקבוע כי חלה החזקה המנויה בסעיף 16(א) לחוק איסור לשון הרע. הנתבעת
32 הוכיחה כי עשתה את הפרסום באחת הנסיבות הסעיף 15 לחוק וכן הוכיחה כי הפרסום לא

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש באר שבע

ת"א 62857-11-15-15 עמר ואח' נ' באר טוביה ואח'

1 חרג מתחום הסביר באותן נסיבות עת לכתחילה נשלח לחברי המועצה, ומכאן חזקה על
2 הנתבעת כי פעלה בתום לב.

3
4 54. אשר על כן התביעה נדחית.

5
6 55. לאחר ששקלתי את נסיבות התובענה ואת הסוגיה הנדונה בהקשר של חשיבות זכות הציבור
7 לדעת והזכות הלגיטימית לבקר את פעולת הרשות השלטונית, תוך שקיפות ראויה מצידה,
8 מצאתי להשית הוצאות על התובע ברף הנמוך. לפיכך מצאתי לחייב את התובע לשלם לנתבעת
9 הוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד בסכום כולל בסך- 5,875 ש"ח. סכום זה ישולם בתוך 30 יום
10 ממועד קבלת פסק הדין בידי התובע ויישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד לתשלום
11 בפועל.

12
13 זכות ערעור כדין.

14
15 המזכירות תשלח עותק פסק הדין לבי"כ הצדדים בדואר רשום.

16
17 ניתנה היום, ז' חשוון תשע"ט, 16 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.

18
19

20 אבישי זבולון, שופט